

51 2024

WEEKKRANT
18 DECEMBER
JAARGANG 85
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Pelgrims van hoop

Hoop...is het dat niet wat mensen vandaag nodig hebben? Nog nooit had ik zo sterk het gevoel dat onze wereld vierkant draait en dat duistere krachten deze wereld en ons mensen zoveel licht ontnemen. Sterke leiders die hun wetten opleggen en een spiraal van geweld en verdeeldheid aanzwengelen. Zelfs de natuur lijkt onze bondgenoot niet meer omwille van onze menselijke kortzichtigheid en het gebrek aan initiatief. En de media en publieke opinie lieten ons het voorbij jaar genadeloos als kerk en kerkgemeenschap alle hoeken van de ring zien. Een pausbezoek gaf er dankbaar aanleiding toe. Dit springt voor mij onmiddellijk in het oog wanneer ik terugblik naar het voorbij jaar. Op wie of wat kan je nog vertrouwen? Aan wie kan je nog geloof schenken? Wat mag ons in dit nieuwe jaar perspectief bieden?

Als gelovigen en als christenen moeten wij het niet te ver zoeken. We komen net uit de advent, een tijd van verwachting, en vierden samen Kerst. We vierden de komst van onze Verlosser. Hij nam de weerloosheid van een kind aan. Menselijker kan het niet. Hij werd geboren in een tijd van een machtige keizer en wrede landvoogden. Zijn ouders gingen met hem op de vlucht en keerden pas terug wanneer het veiliger werd.

Waarom klinkt dat alles ons zo bekend in de oren?! Toch bracht dit Kind ons bij de kern van onze hoop. Enkel de Liefde is in staat het tij te keren in deze wereld. Een dubbele liefde. Als gelovige weten we ons gedragen door een Goddelijke Liefde die elk mens recht wil doen.

Uiteindelijk zijn wij allemaal Kinderen van God. Toch wel een strafte bewering want deze wereld toont het tegenovergestelde op velerlei wijzen. Vervolgens weten wij ons geroepen om die Liefde tastbaar te maken in al onze menselijke verhoudingen zoals Jezus dat op menselijke en goddelijke wijze deed. Hij

ging als geen ander met mensen om. Zijn geloof en ons geloof in Hem mag een anker zijn dat ons bootje niet laat wegdrijven op de stormachtige golven van onze tijd.

Op zoek naar herstel

Op de vooravond van Kerst kondigde paus Franciscus een 'Jubeljaar' of 'Heilig Jaar' aan. 'Wat valt er nu te jubelen?' Dat zou een terechte vraag kunnen zijn na de inleiding op dit artikel. En toch heeft het er alles mee te maken. We grijpen terug naar een traditie uit de Joodse Wet om elke zeven jaar een sabbatjaar af te kondigen dat de bewerkte aarde de kans geeft om tot rust te komen en zich te herstellen. Om de vijftig jaar werden de joden zelfs opgeroepen slaven en gevangenen vrij te laten, schulden kwijt te schelden en het land aan de rechtmatige eigenaar terug te geven.

Wat een droom zou dat zijn voor de Israëlitische mensen die op dit moment op onbekende wijze nog door Hamas gevangen worden gehouden en voor het hele Palestijnse volk dat op een wreedaardige wijze door de staat Israël behandeld wordt? Een Jubeljaar is dus een jaar van herstel en van verzoening, van gebed en van bezinning.

Samen op weg

In 2025 zal dit jaar gehouden worden in het thema van 'Pelgrims van hoop'. Pelgrims gingen al van oudsher op weg naar een plek waar ze dat herstel en die verzoening konden vinden. Meestal was het een belangrijke bedevaartsplaats op grote afstand. Dat maakte dat deze man of vrouw tijd genoeg had om zich te bezinnen, zich overgevend aan de genade van de mensen onderweg en op het einde van hun pelgrimage aan de genade van God en de Kerk.

Vandaag gaan nog vele mensen te voet of met de fiets op tocht naar zulke plaatsen over elk geloof en le-

venshouding heen. Niet zomaar. Ze willen vaak klaarheid in hun leven brengen of zijn op zoek naar nieuw perspectief. Soms zijn ze op zoek naar heling, zelf op de littekens van hun leven. Ze dragen een bede in hun hart of de beden van velen die hen dierbaar zijn.

Niets menselijks is ons vreemd

Als Kerk hebben wij die heling en dat herstel zeker nodig. De schande van het seksueel misbruik van minderjarigen door vertegenwoordigers van diezelfde Kerk zullen wij als mensen van dit instituut tot onze scha en schande als een smet de geschiedenis door moeten blijven dragen.

Anderzijds heeft het ertoe bijgedragen dat de Kerk als goddelijke instelling gedemystificeerd werd en dat anderen kunnen zien dat niets

menselijks haar vertegenwoordigers vreemd is. Ook het kwade niet, ook het meest menselijke niet.

Het zou dus geen Jubeljaar, geen jaar van heling en verzoening zijn, moesten wij niet in de eerste plaats onszelf als Kerk en onszelf persoonlijk in deemoed bevrijden van wat op ons weegt, ruimte geven aan berouw en herstel.

Het mag een zegen zijn. In het Vicariaat Vlaams-Brabant/Mechelen zijn er vier 'plekken van hoop' of kerken van verzoening: de kathedraal in Mechelen, de basiliek van Halle, de basiliek van Scherpenheuvel en de Sint-Pieterskerk te Leuven. Als pelgrim mag je doorheen het jaar een aanbod van wegen tot herstel en verzoening vinden.

Eerlijkheid gebiedt

Het zou nog een grotere zegen zijn moesten we in het komende jaar een eerlijk discours krijgen in bepaalde media en in de publieke opinie. Vooroordelen, vermoedens en aanklachten monden al te gemakkelijk uit in veroordeling van al wat en al wie met Kerk te maken heeft.

Dat wie dan ook, voor wie geloof op een of andere wijze belangrijk is, neergesabeld wordt, is er meer dan over. Rondom mij zie en hoor ik: ziet men dan helemaal niet meer wat doorheen de wisseling van de tijden in alle geledingen van onze samenleving aan goeds gedaan is vanuit het geloof? Ziet men dan helemaal niet meer wat er vandaag aan goeds en in veelvoud gebeurt uit naam van een boodschap die staat voor naastenliefde, solidariteit, barmhartigheid, mildheid, vredelievendheid...?

Tot slot

Wij mogen de hoop niet verliezen, niet vervallen in cynisme of wanhoop, ons niet laten verlammen.

Laat ons verder gewoon het goede doen en blijven vertrouwen op die goddelijke Liefde die ons telkens opnieuw in beweging brengt. Als pelgrim, soms eenzaam op de baan, soms in een lange colonne verbonden met velen.

Laten wij elke nieuwe dag van het jaar op weg gaan, de pelgrimsstaf in de hand, en zingen: Vlam van liefde, hoop die ons doet leven, hoor ons lied, een lofzang uit ons hart. Gij, de bron van vrede en eeuwig leven, laat ons veilig voortgaan aan uw hand.

Deken Patrick

Meer info: <http://www.vlbm.be/jubeljaar2025>

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parchiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 22 december 2024
4de zo van de advent
10u. Viering

Voorganger: Rony Timmermans en Lieven Dries
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Guy Saenen
Orgel: Herman Baumers

Dinsdag 24 december 2024
Kerstwake
16u. Familieviering

Intentie voor de familie Eysermans René, Eysermans Nele, Feyaerts Maria en E.H. Eysermans Gaston
Voorganger: Rony Timmermans en Lieven Dries
Lectors: Kinderen
Zang: Pieter Vanderveken
Orgel: Herman Baumers

Woensdag 25 december 2024
Kerstdag
10u. Viering

Intentie voor de familie Mertens-Heylen, Fenna Huygen en Jef Mertens
Voorgangers : Pater Leo De Weerdt, Lieven Dries en Gaston Eysermans
Lector: Cécile Van Hoecke
Zang: Blij Rondeel
Orgel: Herman Baumers

Donderdag 29 december 2024
10u. Viering

Voorganger: Rony Timmermans
Lector: Ronny Van de Gaer
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Raoul Vereecken

Zondag 29 december 2024
10u. Viering

Voorganger: Mieke Cantineaux en Lieven Dries
Lector: Gaston Eysermans
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Herman Baumers

SINT-ANTONIUS

Zondag 22 december
Geen viering

Dinsdag 24 december
Kerstavond – Geboorte van de Heer
20 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: pater Fons Swinnen SJ
Assistenten: Caroline Van Auden-
hoven en Myriam Neves
Homilie: pater Fons Swinnen SJ
Beelden: Leo Swinnen

Woensdag 25 december
Kerstmis

11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: Caroline Van Auden-
hoven
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Homilie: Caroline Van Auden-
hoven
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 29 december
De Heilige Familie

11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: Mirjam Van Lamme-
ren
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Hilde Sinap
Duiding: Mirjam Van Lammeren
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.
22/12 - 4de adventszondag (zang
met Majo)
Kerstavond: om 18 uur

ZITTEN

Hoewel ik geen zitvles heb, ben ik op school een paar keer blijven zitten.

Thuis heb ik wel een zitkamer, maar ik zit er weinig.

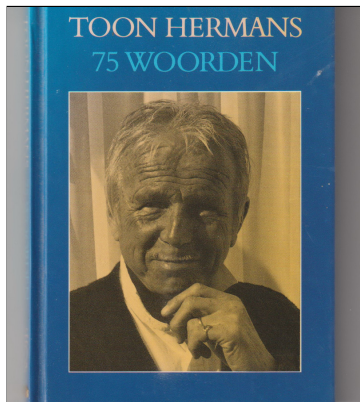
Is ons volk een zittend volk? Dat zou je je kunnen afvragen als je bedenkt hoe vaak wij op allerlei manieren het woord 'zitten' gebrui-

ken. Zelfs in de koffie zit melk. Je zit met iets in je maag. We hebben het zelfs over zitten, terwijl we hardlopen: 'Ik zit iemand achterna

Het is mooi om te zien hoe ongecompliceerd de dieren gaan zitten. Ze kennen geen stoel, geen bank, geen fauteuil. Ze gaan gewoon zitten op 'niets', op wat er is: een boom, een paal, een stok, op de grond. Wij moeten weer zo nodig allerlei gekke meubeltjes onder ons kontje hebben en in negen van de tien gevallen zeggen we dan ook nog: Wat is dit een ongemakkelijke stoel.

Ik zie in meubelzaken heel vaak stoelen staan die op mijn lachspieren werken. Maar dat mag.

uit Toon Hermans "75 WOORDEN"

Overlijden van priester Jan Lagae

Op donderdag 28 november overleed te Wolvertem op 77-jarige leeftijd oud-deken en oud-pastoor Jan Lagae.

Jan Lagae werd in de Sint-Lambertuskkerk te Heverlee in 1972 door kardinaal Suenens tot priester gewijd. Hij werd meteen tot onderpastoor in Strombeek benoemd. Daarna werd hij verantwoordelijke voor de parochiale catechese in Vlaams-Brabant en Brussel en begeleidde hij doop-, eerste communie-, vormsel- en jeugdcatechisten.

Hij werd ook medepastoor in Zaventem, later pastoor in Schiplaken en hij werd deken in Diest en sinds 2001 in Londerzeel, waar hij priester was voor twaalf parochies in Meise en Londerzeel. Hij woonde al die tijd in de pastorij in de Ophemestraat 10, vlakbij de kerk in Wolvertem. In 2022 verhuisde hij naar een appartement in de Wilgenlaan.

Jan zal voor velen gekend zijn als inspirator van de catechese in

de vicariaten Vlaams-Brabant en Brussel. Als begenadigd spreker en schrijver was hij door velen gekend in alle uithoeken van ons land. Hij was gedreven om de evangelische cultuur te brengen in de hedendaagse tijd. Hij durfde te zeggen waarop de dingen stonden. Hoewel rebels was hij zeer loyaal aan de kerk. Dat sierde hem enorm. Hij wilde sneller leven dan de tijd en daarom was hij vaak net op tijd en soms iets te laat.

De laatste jaren had Jan twee passies: "zijn" Boskapel in Imde en het schrijven van zijn boek "Gewijden en toegewijden". Misschien wel zijn geestelijk testament!

De uitvaartliturgie vond plaats op zaterdag 7 december 2024 in de Sint-Martinuskerk in Meise. Laten we dankbaar zijn voor dit leven en hem meenemen in ons gebed.

Erik Vanleeuw

Abdij van Vlierbeek 900 jaar

De abdij van Vlierbeek (Kessel-Lo) bestaat 900 jaar in 2025. Hertog Godfried I schenkt in 1125 grond om een klooster te stichten 'op een plek die Vlierbeek heet'. De abdij kent succes en verval. In 1572 wordt ze verwoest, heropgebouwd en gaat definitief ten onder in de Franse Revolutie. De magistrale eind 18de eeuwse abdijskerk wordt parochiekerk waarrond een nieuwe gemeenschap groeit.

Het boek over die bewogen geschiedenis *Een plek die Vierbeek heet. 900 jaar geschiedenis van een Leuvense abdij. 1125-2025 wordt voorgesteld op 20 januari 2024* (verminderde prijs tot die datum).

Info: <https://www.vlierbeek900.be/nieuws/bestel-vlierbeek-900-geschiedenis-leuvense-abdij>

WERK MAKEN VAN GERECHTIGHEID

Don Boscoparochie Kessel-Lo
1e zondag van de advent 1-12-2024
Voorganger: Chris - Lector: Constance -
Zang: Majo - Orgel: Jos - Versiering: Teejo

Begroeting

Gelukkig Nieuwjaar. Nee, ik ben geen maand te vroeg. Welkom bij de start van een nieuw kerkelijk jaar dat vandaag start met de eerste zondag van de advent. Ik kreeg de uitnodiging van Ignace en Hilde van Jebron Aalst voor hun viering via Lieve en ik neem de vrijheid om ze tot de mijne te maken: We bereiden ons niet voor op de komst van een kleine baby. We bereiden ons voor op de kern van de christelijke boodschap: de uitnodiging om te werken aan een nieuwe wereld, een nieuwe aarde, om de droom van God gestalte te geven in deze wereld. De droom van God die we in onze verbeelding kunnen omschrijven als vrede, licht, rechtvaardigheid, verbondenheid, de Weg, het Woord, de Naam.... vul zelf maar in.

Lichtritueel

We steken de eerste adventskaars aan en zingen: Als alles duister is ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft. We leven in een wereld met veel dingen die voor mensen belangrijk erg belangrijk lijken: een eigen huis en graag ook nog een appartement aan zee, twee keer per jaar op vakantie gaan en dan liefst ver weg, een ‘representatieve ‘ wagen ... Mensen in ons land kennen veel dingen die hun heilig zijn, veel ‘goden’. Meestal hebben die te maken met bezit, status, een comfortabel leven.Tegenover die ‘goden’ in onze samenleving staat die andere God, die ons oproept om precies niet in ons eigen comfort voorop te stellen, maar ons in te zetten voor de waardigheid van wie niets heeft.

Inleiding: Niet iedereen is mee

Bijna één op vijf mensen in België leeft in armoede of net boven de armoedegrens met een groot risico op armoede. Dat is een hoog cijfer dat aangeeft dat lang niet iedereen mee kan in ons rijke landje. Werk als weg uit armoede? Al te gemakkelijk veronderstellen mensen dat werken de oplossing is om armoede te verhelpen. Armoede is een tekort aan inkomen en betaald werk kan dat inkomenstekort oplossen. Dat klopt tot op zekere hoogte. In België zijn relatief weinig ‘werkende armen’ maar ze bestaan wel. Belangrijk is ook het armoederisico. Alleenstaanden, laaggeschoolden en deeltijds werkenden lopen veel meer risico om in de armoede terecht te komen. Om armoede tegen te gaan moet werk ‘waardig’ zijn: mensen moeten een voldoende hoog inkomen uit werk halen, met goede arbeidsomstandigheden en aangepast aan hun mogelijkheden en persoonlijke situatie. Het mag ook niet nodig zijn om meerdere jobs te doen, met lange werkdagen, ten koste van het gezinsleven of het welzijn van de werknemer. Daarnaast moet de combinatie van deeltijdswerk en een uitkering voor meer mensen als oplossing mogelijk worden. Welzijnszorg wil bijdragen om waardig werk voor iedereen toegankelijk te maken

Openingstekst

Wees waakzaam. Kijk je ogen uit, kijk of er iemand is die van jou een knipoog, een glimlach of een hartelijk woord wil ontvangen. Kijk je ogen uit of er iemand is die van je houdt, al is er maar één, dan zul je Hem zien. En als je die ervaring uitzingt, uitlegt dan is Hij er voor ons allen. Kijk je ogen uit! Dat is de waakzaamheid waar het evangelie over spreekt. Bidden we hiervoor

om kracht.

Eerste lezing: Jeremia 33, 14-16

De dag zal komen – spreekt de HEER – dat ik de belofte die ik het volk van Israël en Juda heb gedaan, gestand zal doen. Op die dag, in die tijd, zal ik aan Davids stam een rechtmatige telg laten ontspruiten, die recht en gerechtigheid in het land zal handhaven. Dan wordt Juda verlost en de inwoners van Jeruzalem zullen in vrede leven. En de naam van de stad zal zijn “De HEER is onze gerechtigheid”.

Evangelie: Lucas 21, 25-28; 34-36

Dan zullen er tekenen zijn aan de zon en de maan en de sterren, en op aarde zullen de volken sidderen van angst ... Maar dan zullen ze op een wolk de Mensenzoon zien komen, bekleed met macht en grote luister. Wanneer dat alles staat te gebeuren, richt je dan op en hef je hoofd, want jullie verlossing is nabij! ...Wees waakzaam en bid onophoudelijk om te ontkomen aan de dingen die gebeuren gaan en om voor de Mensenzoon te kunnen verschijnen.’

Duiding: Chris

Het Lucasevangelie zal onze gids zijn gedurende dit nieuwe liturgische jaar. Het brengt ons vandaag een tekst ontleend aan de rede van Jezus over het einde van de wereld. Om de laatste komst van de Heer te beschrijven gebruikt Lucas het apocalyptisch schema: het onheil groeit tot een dieptepunt en dan volgt het oordelend reddend ingrijpen van God. Het is een schema dat in zekere zin voor iedere tijd geldt, want in iedere tijd is er onheil. Ook nu, in onze tijd. Oorlogen, aanslagen, terreur, natuurrampen, dood ...niet te vatten! Verminderende koopkracht, werkonzekerheid, armoede, verhoogde werkdruk, ziektes, uitsluiting, pesterijen, familiaal geweld, eenzaamheid, ... gevolgen van de klimaatsverandering enz. Elke dag opnieuw! Zijn dit tekenen van onze wereld die ineens stort? Ook nu leven veel mensen in grote angst.Legt dit ons lam? Overheerst de angst, borrelen haatgevoelens op? Nu meer dan ooit is waakzaamheid een must! Waakzaam zijn om diep menselijke waarden te blijven vooropstellen! Waakzaam zijn om in diversiteit liefdevol en respectvol samen te leven en zo toekomst te maken! Waakzaam zijn om het goede te zien dat onder mensen gebeurt! Lucas noteert de angst waarin de mensheid verkeert in zijn tijd, maar voegt er onmiddellijk aan toe dat Jezus’ volgelingen niets te vrezen hebben. Die rampen drukken de overwinning uit van de Heer op het kwade. In vers 28 vinden we het Griekse woord voor ‘bevrijding’ terug. Dat geeft een hoopvol perspectief. ‘Wees dus waakzaam’ betekent dan ‘wees niet angstig’. Lucas wil perspectief bieden aan concrete men-

sen die dreigen onder te gaan in die angstige tijden. Hij toont ons de kracht van de hoop in tijden van crisis, om toch maar te blijven ijveren voor een wereld van gerechtigheid en vrede. Maar daartoe moet een mens hoop en perspectief hebben, want alleen hoop en perspectief geven kracht om stand te houden.

Advent is bezinningstijd om wakker in het leven te staan met open ogen, oren en handen! Het is durven werk maken van een nieuw begin! Voor mij concreet is het verhuizen van een huis, waar ik bijna 40 jaar gewoond heb, waar 4 kinderen zijn opgegroeid, naar een appartement in een andere gemeente. Het oude leven achterlaten, meubels, spullen, de tuin, de burens en de vertrouwde omgeving, herinneringen. Het is werken aan een nieuwe toekomst. Daarbij heb ik mogen ervaren dat ik niet alleen sta om die nieuwe toekomst in te gaan. Het geeft me hoop om te geloven dat het goed komt.

Werken aan een toekomst... is geloven dat het gevoel “er te mogen zijn” een prioriteit is; dat eerlijk met elkaar in gesprek gaan een noodzaak is; dat vechten voor gelijke kansen essentieel is...

Werken aan een toekomst... is zeker weten dat respect voor ieder mens de basis is; dat steeds nieuwe kansen creëren onmisbaar is; dat een samenleving zonder uitsluiting levensbelangrijk is...

Werken aan een toekomst... is hopen dat een eerlijke kans op herbeginnen altijd mogelijk is; dat je leven zelf kunnen inkleuren voor iedereen haalbaar is; dat er helemaal alleen voor staan nooit het laatste is; dat bij de pakken blijven zitten nooit onomkeerbaar is...

Het is werken aan de toekomst geankerd op de blijde boodschap! Wees wakker en waakzaam om in zo’n toekomst te blijven geloven en er ook echt werk van te maken! ‘Wees waakzaam, het zijn Zijn woorden!

Verhaal: Twee soorten handen

Twee mensen kwamen aan de helpoort. Voor ze binnen gingen, vroeg God: Toon me jullie handen. De eerste toonde ze meteen. Kijk, mijn handen zijn net en verzorgd. Ik heb niemand kwaad gedaan en ik heb ze altijd gewassen in onschuld. Ik zie mooi verzorgde handen, zei God, maar ze hebben nooit naar mensen gereikt en ze hebben nooit iemand verdedigd of gered. Ik zie geen leven in je handen. Ik zie alleen maar schone schijn!

Toen keek God naar de handen van de tweede man. Sorry, mijn handen zijn vuil van wat ik allemaal gedaan heb. Ik droomde van een nieuwe wereld, een rechtvaardige wereld, vol vrede, waar mensen gelukkig kunnen zijn. Maar het enige wat ik kon redden is dit musje.

God keek naar de man. - Kom binnen in mijn huis, zei Hij. Je handen zijn wel vuil, maar ze dragen het begin van een nieuwe wereld. Uit ‘99 verhalen met een knipoog’ van Chantal Leterme, uitgeverij Averbode (2014)

Slotgebed

Waakzaamheid, behoedzaam verandert het de wereld. Telkens weer waar mensen hun ogen en hun hart openhouden voor wat er mogelijk is. Voor wat er kan veranderen. Niet als een storm, maar als een stille kracht die opmerkzaamheid koppelt aan vertrouwen, dat het kan. Met kleine stapjes vuur en ijzer zijn, om samen te smeden, waterdruppel en zee om verbonden te zijn zodat er licht mag zijn voor allen.

Zending en zegen

Linne stuurde een tekst voor de drie eerste adventszondagen. Ik lees het eerste deel: Advent dat is een bericht. In het donker brandt een licht. Een licht van hoop voor wie gevangen is. Al is het donker om ons heen God laat ons niet alleen.

Enkele wijzigingen in de lijst van de vieringen die vorige week verscheen

Vorige week verscheen de uitgebreide lijst van de kerstvieringen in Groot-Leuven.

Hiervoor zijn nu enkele wijzigingen gemeld:

Dinsdag 24 december
Sint-Hadrianus Wijkmaal
is om 23.00 u. ipv 17 u.

Woensdag 25 december
Geen Kerstmisviering om 17 uur in Sint-Pieter

Bijbelbabbel

Een half jaar terug werd me gevraagd om maandelijks een 'Bijbelbabbel' te houden in een woonzorgcentrum. Ik ken Bijbels Leerhuis en Bijbelbezingingen, maar een 'Bijbelbabbel' is me vreemd. Het klinkt met die vijf letters 'b' alleszins leuk in de oren en speelt in de mond.

Ja, oké, ik neem de opdracht aan. Wat en hoe het wordt, weet ik niet, maar het is een uitdaging en op mijn leeftijd is dat nodig en pittig.

Om 11.00 u. schuifelen ze één voor één binnen, stapvoets, met een

looprekje of geholpen met een rolwagen. Ik greet ze hartelijk, de eerste glimlach verschijnt, een eerste oogcontact zonder woorden, een warme handdruk en bij sommigen sowieso een knuffel.

We zijn gemiddeld met een twintigtal bewoners, tachtig-, negentigjarigen.

Een heel wisselend publiek. Zij doen de moeite om drie kwartier lang even een Bijbeltekst te laten bezinken. Ik ervaar en besef dat er een grote nood is aan zulke samenkomsten, aan zingeving, geloofsbe-

leving, aan samen bidden.

Met een Bijbeltekst die ik vooraf kies en die aan elk wordt uitgedeeld, gaan we van start. Er volgt een korte duiding met een aantal vragen rond die oude woorden. Beetje bij beetje krijgt de tekst kleur, komt ze tot leven en worden het nieuwe woorden voor hier en nu. Het is een samen zoeken en een elkaar bevragen.

Jawel, sommigen horen niet meer goed, ze zien niet goed. Het geheugen is wat wazig en de juiste woorden niet meer te vinden. Elke inspanning is teveel en een slaapje hoort er af en toe bij.

Het kan allemaal, zo is nu eenmaal hun zijn en kunnen. Hun goede wil is er en hun sterke levenskracht en dat maakt die Bijbelbabbel zo uniek en rijk.

Ik bekijk het allemaal met verwondering, met bewondering en geef toe: makkelijk is het niet om het Bijbels geheel in de juiste baan te houden.

De ene keer verloopt al wat vlotter dan de andere.

Maar het is boeiend, het is een leer-schoon interactie.

Een wisselwerking tussen wat ik zeg en wat zij zeggen. Het verloopt in beide richtingen en vraagt alertheid om op elkaar te reageren en in te spelen.

'Nog nooit in mijn leven heb ik met iemand over de Bijbel gepraat', be- kent Lea, 'het doet me goed daar nu met anderen over te praten.'

'Ik versta God helemaal niet', zucht Karel diep.

Hilda maakt me een opmerking omdat ik een belangrijk woord in de tekst oversla, ... Interactie op zijn best!

'Hoe maken we liefde concreet hier in het woonzorgcentrum?' lanceert

Willy. Het ene voorstel volgt op het de ander. Het spettert van leven! Ik sta versteld over hun openheid en reacties, de dynamiek is er!

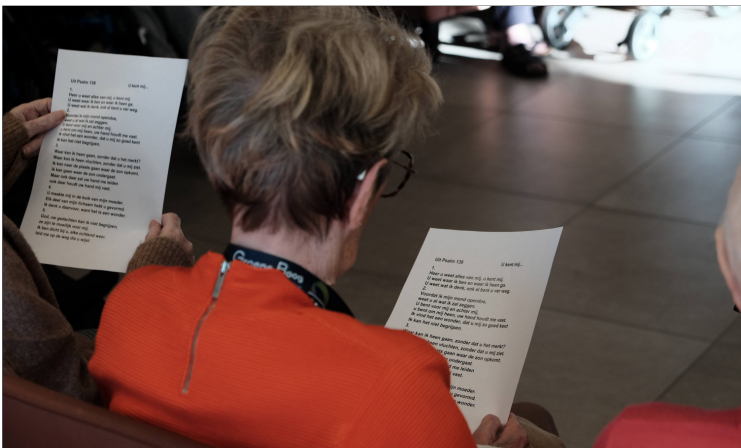
We eindigen met goede voor-nemens, met de belofte voor elkaar te bidden, met dankbaarheid voor al wat er nog is en dat beamen we met een blij lied.

Merkwaardig, die 'babbel' met oude, heel oude mensen, met een enorme levenservaring, met grote

en kleine talenten. Met het einde voor ogen, leven ze van wat het moment hen nu biedt.

'Zalig', roept Marie op het einde, 'eens niet over gezondheid en ouderdomskwalen praten. Maar praten over God en Jezus. Subliem!' Daarvoor doe ik het: 'de Bijbelbabbel' met die vijf leuke letters 'b'.

Mia Bertmans

Wijzen op zoek naar een koning

Graag neem ik u mee in een bezinning bij het geboorteverhaal dat de evangelist Mattheüs vertelt (2,1-12) en dat heel anders is dan het verhaal van Lucas. Het is een hoopvol verhaal waarin we meereizen met wijze zoekende mensen.

'Er kwamen uit het Oosten magiërs in Jeruzalem...'

Bij Mattheüs geen volkstelling of bezoek van herders. Jezus wordt in Bethlehem geboren en magiërs uit het Oosten komen op kraamvisite. Die wijzen worden sinds de middeleeuwen meestal koningen genoemd, omdat een profetie van Jesaja zegt dat 'koningen zullen toestromen en schatten meebrengen'. (Js 60,1-6) Velen denken dat ze met drie waren omdat 3 geschenken vermeld worden.

De vreemdelingen vragen naar de pasgeboren koning van de Joden. Mattheüs stelt hen voor als zoekende mensen die verlangen naar iets nieuws en daarvoor op reis gaan. In contrast hiermee staat de reactie van de hogepriesters en Schriftgeleerden in Jeruzalem. Ze zijn bang. Zij hebben de ster niet gezien en de tekst uit de Schrift zet hen niet in beweging.

'Wij hebben zijn ster zien opkomen...'

De opvatting dat bij de geboorte van een koning een ster aan de hemel verscheen, was algemeen verspreid in die tijd. Alexander de Grote, Nero en vele anderen hadden een eigen ster. Mattheüs maakt gebruik van deze eigentijdse manier van denken om Jezus' geboorte als iets bijzonders te beschrijven. Een mooie vorm van inculturatie.

De wijzen krijgen ook nog andere wegwijzers: de teksten van de Schrift en de uitleg van de Schriftgeleerden. Mensen hebben nood aan tekens. Sommigen geloven dat hun toekomst in de sterren geschreven staat. Anderen gaan te rade bij een geestelijk leider of coach. Weer anderen proberen de 'tekenen van de tijd' te lezen in het licht van het evangelie.

'Waar is de pasgeboren koning van de Joden?'

In het verhaal is sprake van 3 types van koningen: Herodes, de wijzen en de pasgeborene. Herodes is de heerser die alles doet om zijn koningschap niet te verliezen. Hij

voelt zich bedreigd door het nieuwe dat zich aandient in het kind. In de passage die volgt op dit verhaal laat hij alle jongetjes van twee jaar en jonger in Bethlehem vermoorden om zeker te zijn dat zijn pasgeboren concurrent uit de weg geruimd is.

De wijzen of koningen die op zoek zijn, blijken koninklijk vrije mensen te zijn die zich niet bedreigd voelen door een nieuwe koning, maar hem herkennen en erkennen. Ze delen met Hem hun rijkdom: goud, wierrook en mirre. Ze geloven dat Hij toekomst biedt en de wereld kan veranderen.

De pasgeboren koning zal als volwassen Jezus beamen dat Hij koning is wanneer Pilatus Hem dat vraagt. Zijn macht gebruikt Hij echter enkel in dienst van anderen. Hij verkondigt met heel zijn leven dat wie de grootste wil zijn, de dienaar van allen moet worden.

'Ze gingen het huis binnen en vonden het kind...'

De wijzen knielen neer als ze het kind zien en erkennen het goddelijke in de baby. Het feest van Drie-koningen wordt niet voor niets het

feest van de Openbaring genoemd. In dit geboorteverhaal is de kiem aanwezig van wat Jezus in zijn openbaar leven verder zal onthullen: hoe God zich openbaart in kinderen en armen. Zo wordt dit verhaal een toekomstvisioen van de hoop, van een omgekeerde wereld: kleine mensen worden groot gemaakt en armen rijk. Dat is een rode draad doorheen heel de Bijbel en mag ons doen denken aan het 'Magnificat' van Maria.

Een verhaal dat Gods toekomst laat oplichten

Dit kerstverhaal draagt in zich de sporen van een nieuwe wereld waarin de rollen omgekeerd zijn. De Herodessen of machthebbers verliezen er hun macht. De echte koning is te vinden in het kwetsbare kind Jezus.

Het zijn buitenlanders die als eersten Jezus komen huldigen. Zo toont het verhaal een wereld waarin vreemdelingen een belangrijke boodschap meebrengen. Zij tonen aan de geleerden van het land waar de hoop voor de toekomst te vinden is.

Small is beautiful of schoonheid

schuilt in het kleine. De grote wijze mannen die van ver gekomen zijn, durven knielen voor het pasgeboren kindje. Ze vinden waar ze naar zoeken niet in een paleis maar in een huis van gewone mensen. Ze verstaan de tekens en voelen zich niet bedreigd door het nieuwe, het onbekende. Ze durven zekerheden loslaten om op zoek te gaan naar wat echt belangrijk is en ontdekken zo wat hen vreugde geeft. Ze laten zich veranderen door die ontmoeting en keren anders terug naar huis.

Ik wens u allen dat Kerstmis dit jaar, naast alle gezelligheid en lekkers, iets mag tonen van de manier waarop God zich laat zien in de geboorte van dit kind, teken van hoop voor ons vandaag.

Zuster Carine Devogelaere, annuntiaten Heverlee

(Wie liever beelden dan woorden gebruikt, raad ik aan op YouTube te kijken naar *The Christ Child: a nativity story*, een video over het kerstgebeuren van 20 minuten)